

РЕШЕНИЕ

№ 2963

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 31.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8160** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 13, ал. 9 от Закон за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление В., [улица], представлявано от Д. Д. - изпълнителен директор, чрез адвокат А. А., срещу Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ в частта по т. 5 от диспозитива, с което са утвърдени на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, считано от 01.07.2021 г., пределни цени на топлинна енергия и преференциални цени и премии за електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране, за регулаторен период 01.07.2021 г. - 30.06.2022 г.

С жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради неспазване на установената форма за издаване на административния акт, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона - основания за неговата отмяна по чл. 146, т. 2, 3, 4, 5 от АПК.

Излагат се конкретни доводи в смисъл, че незаконосъобразно са утвърдени от КЕВР ценови параметри, тъй като в по-голямата си част разходите, които са признати от Комисията като ценообразуващ елемент в утвърдените на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД цени на топлинната и електрическата енергия за новия ценови период от

01.07.2021 - 30.06.2022 г., но не са прогнозни, а са определени въз основа на отчетните стойности за 2020 г. В тази връзка се позовава на чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ и чл. 49 от НРЦЕЕ относно приложимия метод за регулиране „норма на възвращаемост на капитала“.

Твърди се още незаконосъобразност на нанесените от КЕВР корекции в ценообразуващите справки поради липса на мотиви за това, каквото е изискването на чл. 14, ал. 4 от ЗЕ и чл. 59, ал. 1 от АПК. Поради това не става ясно на какво основание и по какви критерии се прилагат различни подходи при определяне на разходите, а освен това при определяне на общия подход е нарушено изискването на чл. 3, ал. 6 от НРЦЕЕ за целите на ценовото регулиране Комисията да прилага показатели за сравнимост между енергийните предприятия и да изисква изпълнението на базисни критерии на основата на анализи при използване на данни от добрите практики на национално и международно ниво, каквито не са посочени в мотивите на решението.

По отношение на разходите за амортизации дружеството жалбоподател счита, че с решението е нарушен чл. 24, ал. 4 от НРЦЕЕ, тъй като административният орган, без да изследва фактите и обстоятелствата от значение за отнасянето на разходите, ги е намалил под заявената от дружеството стойност. По отношение на разходите за заплати се сочи, че намалението е в противоречие с нормата на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, тъй като не са отчетени посочени в жалбата фактори относно увеличение на работните заплати и други социални разходи, поради което тези разходи не могат да останат на нивото на отчетените или утвърдените стойности в цените през изминалия регулаторен период и необосновано не са признати при утвърждаване на цените. С жалбата се твърди, че относно разходите, пряко свързани с регулираните дейности, в мотивите на обжалваното решение не е направен анализ и обосновка от страна на административния орган кои от тези разходи по позиции и прогнозни размери са признати, кои са коригирани и на какво основание, като по този начин на практика разходите в раздел „Разходи, пряко свързани с регулираните дейности“ не са коригирани до нивото на отчетната 2020 г. - 2 015 хил. лв., а са намалени драстично. Соци се липса на мотиви в акта и по отношение намалението на разходите за ремонт, аналогични аргументи се излагат и относно намалението на технологичните разходи по преноса, като се твърди, че органът не е направил анализ на състоянието на топлопреносната мрежа, липсва оценка относно възможностите на дружеството за постигане на определените технологични разходи по преноса с оглед състоянието на топлопреносната мрежа и съоръженията към нея. Във връзка с непризнаване на разходи за такса достъп до електропреносната/електроразпределителните мрежи жалбоподателят навежда възражения, че чл. 30, ал. 6 и чл. 33, ал. 6 от ЗЕ противоречат на основните регулаторни принципи, регламентирани в чл. 31, т. 1 и 2 от ЗЕ - цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин и цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им.

По отношение на приетата с оспорваното решение норма на възвръщаемост с жалбата се твърди, че липсват мотиви дали така определената норма на възвръщаемост /НВ/ на капитала е икономически обоснована, което е в нарушение на разпоредбата на чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Твърди се, че при определяне на НВ не са съобразени правилата на чл. 15 от НРЦЕЕ и чл. 10 от НРЦТЕ, като по-конкретно не са посочени кои са факторите, които КЕВР е взела предвид при определяне на НВ и съответно конкретните

критерии, свързани със ситуацията в България и с дейността на конкретното предприятие. Сочи се, че при изчисляване на цената на собствения капитал липсва обосновка защо КЕВР прилага „Ценообразуващ модел на капиталови активи“ по отношение на дружествата от сектор „Топлоенергетика“. Извършените от КЕВР корекции на ценовите параметри не са в съответствие с чл. 23, т. 4 и т. 11 от ЗЕ и чл. 31, т. 2 и т. 4 от ЗЕ, както и чл. 23, т. 5 от ЗЕ. Приет е индивидуален подход, но при липса на мотиви за извършените корекции - в мотивите на решението не е посочен начина на изчисление на разходите, които са признати в цените, как са определени конкретни стойности на всеки от ценовите параметри, не е показан механизма за определяне на тези стойности, нито как те са приложени по отношение на жалбоподателя.

Във връзка с горните аргументи жалбоподателят обосновава твърдение, че Комисията е нарушила изискването по чл. 35 АПК за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, поради което решението в тази част освен материално незаконосъобразно е постановено и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като предоставената на Комисията оперативна самостоятелност не я освобождава от задължението за анализ и обосновка на акта. Следователно жалбоподателят счита, че актът е издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в нарушение на предписаната в чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и чл. 13, ал. 2 от ЗЕ форма.

На следващо място, се излагат твърдения, че с обжалваното решение са нарушени редица основни принципи на регулиране при осъществяване на регулаторните правомощия на Комисията съгласно чл. 23, чл. 24 и чл. 31 от ЗЕ, а именно принципа по чл. 23, т. 4 от ЗЕ - осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите, по чл. 23, т. 8 и т. 9 от ЗЕ - създаване на стимули за ефективно развитие на сигурни, надеждни и ефикасни мрежи в съответствие с интересите на клиентите и стимулиране на инвестициите в инфраструктура по недискриминационен начин, по чл. 24, ал. 1, т. 3 от ЗЕ - осигуряване на балансирано изменение на цените за краен клиент, като се отчитат задълженията на топлопреносните дружества, свързани с осъществяването на услуги от обществен интерес, със задълженията към обществото и с невъзстановяемите разходи, принципът по чл. 31, т. 1 от ЗЕ и по чл. 31, т. 2 и т. 4 от ЗЕ. Счита, че са нарушени още принципите по чл. 6, 7, 8, 12 и 13 от АПК.

Накрая се навеждат доводи за незаконосъобразност на административния акт поради несъответствието му с целта на закона. В тази връзка се сочи, че същият противоречи на целите, залегнали в чл. 2, ал. 1, т. 1, т. 3 и т. 6 от ЗЕ, а именно създаване на предпоставки за качествено и сигурно задоволяване потребностите на обществото от топлинна енергия, създаване и развитие на финансово стабилен енергиен пазар и насърчаване на комбинираното производство на електрическа и топлинна енергия.

С гореизложените аргументи се иска отмяната на Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. на КЕВР в частта по т. 5 като незаконосъобразно.

В съдебно заседание дружеството жалбоподател се представлява от упълномощен процесуален представител – адв. А., която поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира съдебни разноски по списък съгласно чл. 80 от ГПК. Представя писмена защита.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, се представлява по делото от юрк. В., която оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Счита атакуваното

решение за законосъобразно по изложените в него мотиви и аргументи, подробно развити в представени писмени бележки.

Софийска градска прокуратура се представлява в открито съдебно заседание по делото от прокурор К.. Не дава становище по основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Между страните не се спори по следните факти и обстоятелства:

Дружеството притежава централа с обща инсталирана електрическа мощност от 11,18 MW.

Във връзка с извършен регулаторен преглед на дружествата от сектор „Топлоенергетика“ и писмо на КЕВР изх. № Е-14-00-2 от 15.03.2021 г. от „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД е подадено заявление с вх. № Е-14-06-5 от 31.03.2021 г. за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия. Към заявлението са представени справки и информация, част от административната преписка, въз основа на които дружеството е обосновало искането за утвърждаване на цените за новия регулаторен период.

В хода на административната процедура е изготвен доклад за извършване на регулаторен преглед с вх. № Е-Дк-425/21.05.2021 г. от директорите на дирекции „Електроенергетика и Топлоенергетика“ и „Правна“, който е бил приет от КЕВР на 27.05.2021 г. в открито заседание на 02.06.2021 г., проведено е обществено обсъждане на проекта на решение на 07.06.2020 г.

„Веолия Енерджи Варна“ ЕАД е депозирила своите възражения по доклада и проекто-решението в писмен вид в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 14, ал. 3 от ЗЕ с писма /становища/ на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД до КЕВР от 02.06.2021 г. и от 16.06.2021 г.

С решение на КЕВР, взето на проведено закрито заседание на 01.07.2021 г. в състав от шестима члена и мнозинство от шест гласа „за“, от които четири на членове със стаж в енергетиката, е прието Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. относно утвърждаване на пределни цени на топлинна енергия и определяне на преференциални цени и премии за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, считано от 01.07.2021 г. Решението е публикувано на интернет страницата на КЕВР, видно от представени писмени доказателства – справка на интернет страницата на КЕВР - <https://www.dker.bg>.

С т. 5 от диспозитива на решението е утвърдена по отношение на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) - 252,71 лв./MWh /т. 1/; премия по чл. 33а от ЗЕ - 127,64 лв./MWh /т. 2/; еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) - 98,29 лв./MWh /т. 3/, при следните ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:

1. Необходими годишни приходи - 22 962 хил. лв., в т. ч.:
 - разходи - 21 478 хил. лв., от които условно-постоянни - 6 565 хил. лв. и променливи - 14 914 хил. лв.;
 - регулаторна база на активите - 31 098 хил. лв.;
 - норма на възвръщаемост - 4,77%.

2. Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство - 65 452 MWh.

3. Топлинна енергия с топлоносител гореща вода - 65 335 MWh.

Ответният административен орган не е приел обосновката на заложените в заявлението на дружеството разходи и е извършил съответните корекции по отделни компоненти, както следва:

1. Разходи за амортизации:

Сочи се в мотивите на решението, че начинът за разпределяне на разходите за амортизация в производството между продуктите електрическа и топлинна енергия е нормативно регламентиран, като по силата на чл. 24, ал. 3 от НРЦЕЕ разходите за амортизации, които са пряко относими към продуктите на производство, се разпределят директно към тях, а останалите разходи за амортизации, съгласно ал. 4 от същия член, се разпределят пропорционално на количествата произведена електрическа и топлинна енергия съобразно Указанията-НВ. В този смисъл е правилото по г. 22.1 от Указания-НВ, че разходите, без тези за гориво в централа с инсталации за комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, се разделят между двата продукта, с коефициент за разпределение на разходите в производството, изчислен в справка № 6. В подаденото заявление дружеството е отнесло голямата част от активите, целево отнасящи се към електрическата енергия.

2. Разходи за заплати и за осигурителни вноски и социални разходи и разходи, пряко свързани с регулираните дейности.

В мотивите на акта е посочено, че с ежегодното определяне на цени от първи юли на съответната година Комисията определя цялостна разходна рамка за следващия ценови период - рамка от прогнозни разходи, в много голяма степен съобразена с отчетните такива в контекста на обективните изменения на ценовите нива на основните параметри като горива, емисии и т.н. В същото време основно задължение на Комисията е да следи за баланса на интересите на дружествата от една страна и клиентите на услугата „топλοςнабдяване“ от друга. Посочено е, че при дял на разходите за природен газ и емисии в структурата на разходите в рамките на 61,07% и при повишения на цената на природния газ от средна цена от 30,50 лв./MWh през изминалия ценови период на 45,76 лв./MWh през новия период, т. е. с 50%, при цена на въглеродните емисии от 22 евро/t през изминалия ценови период на 51 евро/t през новия период, т. е. със 132 % цената на услугата топλοςнабдяване се повишава драстично само под влиянието на тези два обективни фактора. С оглед на това цената на услугата топλοςнабдяване се повишава драстично само под влиянието на тези обективни фактори. В тази връзка са изложени мотиви, че, в случай че ръководството на дружеството счете, че разходите за работна заплата са недостатъчни за задържането и привличането на квалифициран персонал или допълнителни разходи за ремонтни дейности, то евентуалното повишение би следвало да бъде за сметка на утвърдената от Комисията възвръщаемост на капитала в рамките на утвърдените цени.

3. Технологични разходи по преноса:

В мотивите на оспорваното решение административният орган е посочил, че количеството топлинна енергия за технологични разходи по преноса е един гарантиран целогодишен топлинен товар и намалението му следва да е за сметка на енергийното дружество. В тази връзка увеличаването на количеството на топлинната енергия за разпределение с топлоносител гореща вода за потребители с размера на

намаленото количество на топлинна енергия за технологични разходи следва да е за сметка на топлопреносното предприятие и да не се счита за нереално увеличение на потреблението от битови потребители.

Посочени са данни, че технологичните разходи в топлофикационните системи в Европа са в границите на 10 – 15 %, а този на местните топлофикационни дружества многократно надвишава тези стойности. В тази връзка е изразено становище, че са неприемливи високите технологични разходи по преноса на дружествата, тъй като те се отразяват директно в цените на крайния клиент на топлинна енергия и така се нарушава изискването на чл. 23, т. 4 от ЗЕ, регламентиращ правомощието на Комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите.

Органът сочи, че подходът за завишаване на количеството на реализираната енергия с разликата, приета като намаление на топлинната загуба по преноса, е икономически обективен, тъй като лицензираното топлопреносно предприятие не следва да получава икономически изгоди в резултат от своето неправомерно поведение по отношение на поддържане на високи технологични загуби при преноса на топлинна енергия. В допълнение високите технологични разходи по преноса увеличават количеството на електрическата енергия, произведена по комбиниран начин, за което дружеството получава държавна помощ чрез премията по чл. 33а от ЗЕ. От друга страна отговорността за високите технологични разходи по преноса и за неполагане на усилия за намаляването им е на самото топлопреносно предприятие, поради което е обосновано именно на него, а не на клиентите да бъде възложена загубата от тези разходи. При определяне на цените икономически не е обосновано да се вземат реалните загуби на топлинна енергия по преноса на база техническите характеристики на топлопреносната мрежа, тъй като това не би стимулирало дружеството за провеждане на инвестиционни мероприятия с оглед ефективна дейност и спестяване на топлинна енергия.

4. Необходими приходи съгласно чл. 24а, ал. 1 от НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 10 от НРЦТЕ:

Съгласно изложените мотиви с решението са извършени корекции по природен газ, с които са актуализирани цените, утвърдени със съответните решения на Комисията за месеците април, май и юни. В тази част е уважено направеното в административното производство възражение от жалбоподателя, поради което не е налице спор и правен интерес от оспорване.

5. Такса достъп до електропреносната/електроразпределителните мрежи:

Посочено е, че съгласно чл. 11, ал. 5 от НРЦЕЕ за целите на регулирането на цените по чл. 30, ал. 1, т. 1 - 4 и чл. 33 от ЗЕ в състава на признатите от Комисията разходи не се включват разходи за заплащане на цени за достъп до и/или пренос през електропреносната, съответно електроразпределителните мрежи, които се дължат от производители на електрическа енергия. Същото е предвидено и в чл. 30, ал. 6 и чл. 33, ал. 6 от ЗЕ.

Жалбоподателят оспорва така извършените корекции на заявените от него разходи, като иска да се признаят в посочения от него размер съгласно заявление с вх. № Е-14-06-5 от 31.03.2021 г. с оглед утвърждаване на пределни цени на топлинна енергия и преференциални цени и премии за електрическа енергия.

За изясняване на спорните факти и обстоятелства по делото е допусната и изготвена комплексна съдебно-техническа и икономическа експертиза с въпроси, поставени от жалбоподателя в молбата му от 08.12.2021 г. заключението на експертизата е изслушано в съдебно заседание, проведен е разпит на вещото лице, което е отговорило на поставените му въпроси с оглед изясняване на представеното

експертно становище. Заключение не е оспорено като цяло от страните, поради което се приобщава към доказателствения материал и ще бъде обсъдено ведно с останалите доказателства по-долу в мотивите на настоящото съдебно решение.

Съгласно представеното заключение след анализ на представения от Комисията електронен модел с отразени корекции и записаното в Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. вещото лице-икономист установява следното:

1. Разходите за амортизации в производството са преразпределени между продуктите електрическа и топлинна енергия, по-голямата част са отнесени към топлинната енергия и като обща стойност са одобрени в заявения размер,

2. Разходите за амортизации в преноса са намалени, като са изчислени на база отчетната стойност на активите при 35 години срок на амортизация. Вещото лице-икономист счита, че:

- по отношение на подхода - определянето на разходите за амортизации следва да се извършва на база отчетната стойност на относимите активи към преноса, съответно производството, като сроковете за амортизиране да се определят по групи активи съобразно полезния им живот, така както е прието като подход и в данъчното законодателство, но за данъчни цели допустимите срокове на амортизиране са много по-кратки. Вещото лице споделя становището, че не е икономически аргументирано приемането на осреднен полезен живот за всички активи (в производството 15 години, а в преноса 35 години), тъй като активите са различни като видове, с различен полезен живот, придобити на различни стойности от различните дружества, и подходът на осредняване води до предимство за някои дружества и ощетяване на други.

3. Разходите за ремонти са преразпределени между продуктите електрическа и топлинна енергия, като по-голямата част остава отнесена към електрическата енергия и са одобрени в заявения размер.

4. Разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социалните разходи са намалени до нивото на отчетените за базисната година – 2020 г.

5. Корекциите на всички позиции от групата „Разходи, пряко свързани с регулираната дейност“, които са признати до размера на отчетените за 2020 г., са аргументирани с т.1 от общия подход;

6. Разходите за „такса дялово разпределение“ не са признати, като корекцията не е посочена в решението.

7. Корекцията по чл. 24а от НРЦЕЕ за разлика в разходите за природен газ и в разходите за въглеродни емисии, на стойност 82 хил. лв. - надвзет приход е включена към позиция „Правни и корпоративни услуги“, тъй като са се изчерпали редовете в групата на условно-постоянните разходи от допълнително добавени от дружеството разходни позиции.

Корекцията за разлика в разходите за природен газ и в разходите за въглеродни емисии се формира от:

- надвзет приход от разходите за природен газ в размер на 733 хил. лв., т.е. постигната от дружеството по-ниска покупна цена за регулаторния период от прогнозираната от КЕВР, с която са били остойностени разходите, и

- недозет приход от разходите за въглеродни емисии в размер на -651 хил. лв., поради нарастване на цените на квотите въглеродни емисии и изчислена отчетена средна цена на Европейската енергийна борса за периода от 01.07.2020 г. до 15.04.2021 г. -> 30,97 €/тон, в сравнение с приетата от КЕВР от 22,00 €/тон.

Компенсацията за разлика в разходите за природен газ е изчислена на база отчетени количества закупен природен газ, умножени по разликата в цената, изчислена съгласно предвиденото чл. 24а, ал.2 от НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 11 от НРЦТЕ, а именно:

ако отчетената покупна цена за дружеството е по-висока от утвърдената на обществения доставчик, се взема предвид цената на обществения доставчик, ако отчетената цена е по-ниска от утвърдената на обществения доставчик, се взема предвид средното между покупната цена за дружеството и цената на обществения доставчик.

Корекции в разходите за емисии са извършени с отчетна цена на Европейската енергийна борса за периода 01.07.2020 г. - 15.04.2021 г. - 30,97 €/тон. Вещото лице - икономист констатира, че посочената от КЕВР цена от 30,97 €/тон се получава като средноаритметична от цените в колона Median €/tCO₂ за периода от 01.07.2020 г. до 14.04.2021 г. - първия търг.

8. Увеличението на разходите за основно гориво природен газ се дължи на увеличението на цената на природния газ в Справка № 4 о от 371,35 лв./кпм³ на 526,27 лв./кпм³. Цената на природния газ е изчислена като прогнозна за регулаторния период съгласно чл. 24, ал. 5 от НРЦЕЕ, съответно чл. 8, ал. 8 от НРЦТЕ.

9. Разходите за емисии парникови газове (CO₂) са определени за предстоящия регулаторен период съгласно изискванията на НРЦЕЕ и НРЦТЕ, като не са приспаднати безплатни квоти.

Данните на Европейската енергийна борса показват, че приетата от Комисията цена за квоти емисии парникови газове от 51 €/тон отразява като цяло текущите ценови нива към датата на приемане на Решение № Ц-26/01.07.2021 г., а именно 55 €/тон.

Съгласно заключението на КСТИЕ след направения от КЕВР анализ *от групата на условно-постоянните разходи* са коригирани спрямо предложените от дружеството следните компоненти:

- **разходите за амортизации** в производството са преразпределени между електрическата (намаление) и топлинната енергия (увеличение), като **общата стойност за производството се запазва;**

- **разходите за амортизации в преноса** са намалени със 160 хил. лв. от 640 хил. лв. на 480 хил. лв.;

- **разходите за ремонти** също са преразпределени между електрическата (намаление) и топлинната енергия (увеличение), като **общата стойност за производството се запазва;**

- **разходите за заплати** са намалени с 63 хил. лв. до нивото на отчетените за базисната година, от 1 621 хил. лв. на 1 558 хил. лв., съответно разходите за начисления - осигурителни вноски и социални разходи също са намалени до размера на отчетените от 500 хил. лв. на 464 хил. лв. или с 36 хил. лв.,

- коригирани са почти всички позиции от група „**Разходи, пряко свързани с регулираните дейности**“ до размера на отчетените за 2020 г., без „Правни и корпоративни услуги“, които са приети в заявения размер;

- не е призната изцяло стойността по позиция **разходите за „такса дялово разпределение“** на стойност 89 хил. лв. и е коригирана на нула;

- разходите по позиция **представителни и други разходи** е увеличена от 19 хил. лв. на 222 хил. лв. - до размера на отчетените за 2020 г., въпреки че са били заявени в по-нисък размер;

- в разходите, пряко свързани с регулираните дейности към позиция „Правни и корпоративни услуги“ е включена корекцията за разликата между прогнозни и отчетни цени на природния газ и на въглеродните емисии, съгл. чл. 24а от Наредба № 1, на стойност 82 хил. лв. - надвзет приход.

От групата на променливите разходи:

- **разходите за гориво** се увеличават от 7 274 хил. лв. на 10 308 хил. лв. с 3 034 хил. лв., в т.ч. +2 766 хил. лв. в комбинираната част и +269 хил. лв. в парната и

водогрейната част, поради увеличение на прогнозната цена на природния газ от 371,35 лв./кнм³ на 526,27 лв./кнм³,

- **разходите за въглеродни емисии (CO₂)** в производството се увеличават със 802 хил. лв. от 2 914 хил. лв. на 3 716 хил. лв., в резултат от увеличение в цената за закупуването на квотите (от заявена 78,23 лв./тон - 40,00 €/тон на 99,75 лв./тон - 51 €/тон).

В регулаторната база на активите съгласно заключението на експертизата необходимият оборотен капитал е изчислен от КЕВР като 1/8 от утвърдените годишни оперативни разходи без разходите за амортизации и е увеличен от 1 613 хил. лв. на 2 446 хил. лв.;

Относно **норма на възвръщаемост на капитала** от заключението се установява следното:

- нормата на възвръщаемост на собствения капитал (НВск) е коригирана от 5,0%, каквато е била утвърдената за предходния период, на 7,88% (след данъци), при дял на СК 42,66%;
- нормата на възвръщаемост на привлечения капитал (НВпк) е коригирана от заявена 2,64% на 1,81%, при дял на ПК 57,34%;
- в резултат се увеличава среднопретеглената норма на възвръщаемост от 3.88% на 4.77%.

Относно **„Технико-икономически показатели в производството“** вещото лице установява следното:

- **увеличена е цената на природния газ** от 371,35 лв./кнм³ на 526,27 лв./кнм³ във връзка с изчислената от КЕВР по-висока средна прогнозна цена на природния газ за предстоящия регулаторен период;
- **увеличена е цената за закупуване на квотите** от 78,23 лв./тон (40,00 €/тон) на 99,75 лв./тон (51 €/тон).

Относно **„Технико-икономически показатели в преноса“**, видно от заключението на експертизата, е установено следното:

- **намалено е количеството топлинна енергия за технологични разходи** (загуби по мрежата) с топлоносител гореща вода с 2 300 МВтч - от 18 687 МВтч (22,87%) на 16 387 МВтч (20,05%);
- **със същото количество 200 МВтч е увеличено количеството топлинна енергия с топлоносител гореща вода** за продажба на битови потребители от 51 842 МВтч на 54 142 МВтч, с което се увеличава общото продадено количество топлинна енергия от 63 035 МВтч на 65 335 МВтч

По показател **„Изчисляване на коефициенти за разпределяне на разходите“** не са извършени корекции с оспорваното решение.

Заключението на експертизата ще бъде обсъдено по-долу конкретно за всеки от поставените въпроси с оглед спорните по делото факти и изводите на настоящия състав по тях.

По делото е приобщена цялата административна преписка по издаване на оспорвания административен акт и материалите, по които са работили вещите лица в процеса на изготвяне на заключението на експертизата.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването и в срок, поради което е допустима.

По същество на жалбата:

Разгледана по същество жалбата е основателна.

На основание чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на

основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146.

По компетентността на органа, процедурата и формата на акта:

Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗЕ регулирането на дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията се осъществява от Комисия за енергийно и водно регулиране. Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 8 ЗЕ правомощие на КЕВР е да осъществява регулиране на цените в случаите, предвидени в този закон. На основание чл. 30, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗЕ на регулиране от Комисията подлежат цените, по които производителите продават топлинна енергия на топлопреносното предприятие и на пряко присъединени клиенти и по които топлопреносното предприятие продава топлинна енергия на клиенти. Съгласно чл. 33, ал. 1 от ЗЕ Комисията определя преференциални цени за продажба на електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия по чл. 162, ал. 1 от ЗЕ, а именно за производители с обекти с обща инсталирана електрическа мощност, по-малка от 500 kW, в която група попада и дружеството жалбоподател.

С оглед на посочената нормативна уредба в изключителната компетентност на КЕВР е да се произнася по въпросите относно цените, по които производителите продават топлинна енергия на топлопреносното предприятие и на пряко присъединени клиенти и по които топлопреносното предприятие продава топлинна енергия на клиенти.

Комисията е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват не по малко от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав (чл. 13, ал. 1 ЗЕ). Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗЕ Комисията разглежда и решава въпросите, свързани с регулиране на бизнес плановете и цените в енергетиката и на В и К услугите и постъпилите жалби в два състава, както следва:

1. състав "Енергетика", който включва председателя, членовете със стаж в областта на енергетиката, както и членовете, които са юрист и икономист;
2. състав "Водоснабдяване и канализация", който включва председателя, членовете със стаж в областта на водоснабдяването и канализацията, както и членовете, които са юрист и икономист.

Относно необходимото мнозинство ал. 3 на чл. 13 от ЗЕ предвижда, че Комисията се произнася с мотивирани решения, които са индивидуални или общи административни актове. Решенията се приемат с мнозинство повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав, от които поне:

1. двама от членовете със стаж в енергетиката - при упражняване правомощия на комисията в енергетиката;
2. един от членовете със стаж в областта на водоснабдяването и канализацията - при упражняване правомощия на комисията във водоснабдяването и канализацията.

Въздържане от гласуване не се допуска. Начинът на гласуване на всеки гласувал и мотивите на всеки гласувал против се отразяват в протокол към решението (ал. 4).

В случая съдът установява, че оспорваният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно овластяване по закон с правомощията по регулиране на цените в енергетиката. Спазени са изискванията за кворум и мнозинство за вземане на решения. Оспореното решение е прието от КЕВР на проведено закрито заседание на 01.07.2021 г., на което са присъствали шест от членовете ѝ, формиращи дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, като четирима от тях са със стаж в енергетиката, което се установява от представеното копие на протокол от проведено заседание на 01.07.2021 г. Протоколът е подписан от всички членове.

Преди приемането му е проведено обсъждане със заинтересованите страни и разглеждане на постъпилите становища по реда на чл. 14 от ЗЕ, обсъден е доклад с

вх. № Е-Дк-425/21.05.2021 г. от директорите на дирекции „Електроенергетика и Топлоенергетика“ и „Правна“, който е бил приет от КЕВР на 27.05.2021 г. и обсъден в открито заседание на 02.06.2021 г. Докладът е приет на заседание на комисията и въз основа на него е изготвен проект на решение съгласно чл. 35 и сл. от Правилника за дейността на КЕВР. Проведено е обществено обсъждане на проекта на решение на 07.06.2020 г. относно утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия.

Решението е мотивирано, включително по отношение на дружеството жалбоподател, като са изложени и обсъдени направените от него възражения по корекцията на заявените разходи за процесния регулаторен период. В мотивите е посочено също така правното и фактическото основание за приемането му, конкретно по отношение на жалбоподателя – на стр. 69 – 82 от решението.

Следователно Решение № Ц-26/01.07.2021 г. е издадено от компетентен орган, в изискуемата от закона писмена форма и при спазване на процесуалните правила.

По материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 33, ал. 1 от ЗЕ Комисията определя преференциални цени за продажба на електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия по чл. 162, ал. 1 от ЗЕ. Преференциалната цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централите с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия по ал. 1, се определя по начина, посочен в ал. 3 на чл. 33 от ЗЕ, а именно на база индивидуалните разходи за производство и добавка, определена от Комисията по групи производители и по критерии съгласно чл. 24 от Наредба № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ). Съгласно чл. 33, ал. 5 от ЗЕ, по предложение на съответното топлопреносно предприятие Комисията определя преференциална цена на топлинна енергия за асоциацията по чл. 151, ал. 1 и за доставчика по чл. 149а от ЗЕ.

По силата на чл. 33а, ал. 2 от ЗЕ премиите се определят като разлика между преференциалните цени на производителите и определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин. За тези производители съгласно чл. 33, ал. 2 от ЗЕ, Комисията определя преференциални цени, във връзка с определяне на премиата.

Съгласно чл. 33а от ЗЕ за целите на определянето на елемента на цената за задължения към обществото - премиите за електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, КЕВР следва да изчисли прогнозна пазарна цена за електрическата енергия. По смисъла на §1, т. 42 от Допълнителните разпоредби на ЗЕ прогнозна пазарна цена по групи производители в зависимост от първичния енергиен източник е среднопретеглената годишна цена, определена от Комисията по методика за електрическа енергия, произведена от слънчева енергия, вятърна енергия, водноелектрически централи, с инсталирана мощност до 10 MW, от биомаса, други видове възобновяеми източници и за електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, произведена от природен газ и въглища.

Преференциалната цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централите е комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия по чл. 33, ал. 1 и 2 от ЗЕ, се определя по начина, посочен в ал. 3 на чл. 33 от ЗЕ, а именно на база индивидуалните разходи за производство съгласно Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ).

Цените, които подлежат на регулиране, се образуват от енергийните предприятия съобразно изискванията на ЗЕ, наредбите по приложението му и указанията, дадени

от Комисията относно образуването на цените.

Основните принципи на ценово регулиране са заложи в ЗЕ, а методите за регулиране на цените, правилата за тяхното образуване или определяне и изменение, редът за предоставяне на информация, внасяне на предложенията за цените и утвърждаването на цените се определят с наредби за електрическата енергия и топлинната енергия.

На основание чл. 3, ал. 1 от НРЦЕЕ, съответно чл. 3, ал. 1 от НРЦТЕ, при осъществяване на правомощията си по ценовото регулиране Комисията за енергийно и водно регулиране, наричана по-нататък "комисията", може да прилага различни методи за регулиране, да определя показатели за ефективност на енергийните предприятия, показатели за сравнимост между тях, изпълнение на базисни критерии. В ал. 2 от с.з. са посочени основните методи за ценово регулиране, сред които под т. 1 е метод на норма на възвръщаемост на капитала, при който комисията след проведен регулаторен преглед утвърждава цени и необходими годишни приходи на енергийното предприятие за регулаторен период не по-кратък от една година; следващ регулаторен преглед се извършва по решение на комисията или по заявление на енергийното предприятие при съществени отклонения между одобрените и отчетените елементи на необходимите приходи. Съгласно пар. 1, т. 7 от ДР на НРЦЕЕ /пар. 1, т. 4 от НРЦТЕ/ "норма на възвръщаемост на капитала" е възвръщаемост на инвестирания капитал, изразена като процент от този капитал.

С решение по Протокол № 28 от 21.02.2012 г. Комисията е приела прилагането на метод „норма на възвръщаемост на капитала“ за дружествата от сектор „Топлоенергетика“. В тази връзка на основание чл. 36, ал. 1, изр. второ от ЗЕ с решение по протокол № 116 от 26.06.2018 г., по т. 1 на КЕВР са приети Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „Н. на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ).

Правната рамка на метода на ценово регулиране „Н. на възвръщаемост на капитала“ се съдържа в ЗЕ, Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия /НРЦТЕ/ и Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия /НРЦЕЕ/.

Съгласно чл. 3, ал. 2, т. 1 от НРЦТЕ и от НРЦЕЕ това е метод, при който Комисията след проведен регулаторен преглед утвърждава цени и необходими годишни приходи на енергийното предприятие за регулаторен период не по-кратък от една година; следващ регулаторен преглед се извършва по решение на Комисията или по заявление на енергийното предприятие при съществени отклонения между одобрените и отчетените елементи на необходимите приходи.

По смисъла на § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на НРЦТЕ и § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на НРЦЕЕ „регулаторен преглед“ означава дейност, при която Комисията извършва анализ и оценка на отчетната информация за базисната година и прогнозната информация за следващ ценови/регулаторен период, предоставена от енергийните предприятия. В резултат на регулаторния преглед, при прилагане на метода „норма на възвръщаемост на капитала“, Комисията утвърждава прогнозните необходими приходи и цените на енергийните предприятия, включително икономически обосноваването на разходи и възвръщаемост на капитала.

Съгласно чл. 31 от Закона за енергетиката, при изпълнение на правомощията си за ценово регулиране КЕВР се ръководи освен от принципите по чл. 23 и 24 и от следните принципи:

1. цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин;
2. цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обосноваването

разходи за дейността им, включително разходите за:

- а) управление, експлоатация и поддръжка на енергийните обекти;
 - б) поддържане на резервни и регулиращи мощности, необходими за надеждно снабдяване на клиентите;
 - в) доставка и поддържане на резервите от горива;
 - г) ремонти;
 - д) амортизации;
 - е) съхраняване и преработка на отработено ядрено гориво и радиоактивни отпадъци, извеждане на ядрени съоръжения от експлоатация и ядрена безопасност;
3. извън разходите по т. 2 цените може да включват невъзстановяемите разходи, свързани с прехода към конкурентен енергиен пазар, както и разходите, произтичащи от изпълнение на задължения към обществото, свързани със сигурността на снабдяването, включително за защита на обектите, представляващи критична инфраструктура в енергетиката;
4. цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала;
5. цените за отделните групи клиенти да съответстват на разходите за доставка на енергия и природен газ до тези клиенти;
6.

Жалбоподателят оспорва следните корекции на заявените от него разходи за регулаторен период 01.07.2021 г. – 30.06.2022 г., извършени от отведения административен орган с оспорваното решение

1. **Относно разходи за амортизации**

С оспорваното решение разходите за амортизации в производството са преразпределени между продуктите електрическа и топлинна енергия, по-голямата част са отнесени към топлинната енергия и като обща стойност са одобрени в заявения размер. *Запазен е общият размер на разходите за **амортизации в производството**, заявен от дружеството жалбоподател.* Извършена е корекция в частта на разходите за амортизации в преноса в посока на тяхното намаляване. С оглед на това между страните се спори относно размерът на разходите, които следва да бъдат признати на жалбоподателя само в частта на амортизации в преноса.

1.1. По въпрос: Извършен ли е от КЕВР анализ за определяне на усреднен срок на полезен живот на активите в преноса и производството и ако е извършен, какви данни са ползвани и къде са отразени резултатите от този анализ?

Съгласно заключението на К. по отношение на разходите за амортизации, в общия подход по Решение № Ц-26/01.07.2021 г., по т.1.1 е записано, че за регулаторни цели разходите за амортизации са изчислени на база отчетната стойност на активите при амортизационни квоти за 15 години полезен живот за активите в производството и 35 години полезен живот за активите в преноса, като е съобразен техническият полезен живот на активите. Не е даден анализ в документите по преписката как са определени осреднени срокове за полезен живот на всички активи в производството и на всички активи в преноса.

1.2. По въпрос: Прилаганият от Комисията усреднен срок на полезен живот на всички активи в преноса/производството отчита ли коректно технически и икономически обоснования живот на различните видове активи - напр. инсталации за производство, водогрейни котли, генератори, топлопроводи, абонатни станции, автомобили, компютри?

С оспорваното решение разходите за амортизации в преноса са намалени, като са изчислени на база отчетната стойност на активите при 35 години срок на амортизация.

Относно разходите за амортизации нещата лице-икономист счита, че по отношение

на подхода - определянето на разходите за амортизации следва да се извършва на база отчетната стойност на относимите активи към преноса, съответно производството, като сроковете за амортизиране да се определят по групи активи, съобразно полезния им живот по групи, така както е прието като подход и в данъчното законодателство, но за данъчни цели допустимите срокове на амортизиране са много по-кратки. Вещото лице споделя становището, че не е икономически аргументирано приемането на осреднен полезен живот за всички активи (в производството 15 години, в преноса 35 години), тъй като активите са различни като видове, с различен полезен живот, придобити на различни стойности от различните дружества, и подходът на осредняване води до предимство за някои дружества и ощетяване на други.

Съгласно заключението на експертизата приемането на еднакъв срок за амортизиране на всички активи в производството и на всички активи в преноса, може да доведе до неравнопоставеност между дружествата, когато някои от тях са извършили инвестиции в нови активи, които са с по-кратък полезен живот.

На база изложеното вещото лице - икономист счита, че приемането на еднакъв полезен живот за всички активи в производството, съответно в преноса, не отчита коректно различния икономически и технически полезен живот по групи активи - инсталации за производство, оборудване, съоръжения, сграден фонд, топлопроводи, абонатни станции, транспортни средства и др.

По двата въпроса /1.1 и 1.2/ съдът споделя становището на вещото лице, че разходите за амортизации следва да се извършват на база отчетната стойност на относимите активи към преноса, съответно производството, като срокът за амортизиране да се определя по групи активи, съобразно полезния им живот, какъвто подход се използва в данъчното законодателство. КЕВР е приела осреднен полезен живот на всички активи в производството, съответно в преноса, което би могло да доведе до ощетяване на някои енергийни предприятия, поради разлики в отчетната стойност на активите от различните групи, чиито полезен живот е различен. Този подход е неправилен, доколкото следва да се отчита индивидуалните особености и технически характеристики на активите на всеки от заявителите, в противен случай би се обезсмислила необходимостта от индивидуална заявка и обосновка на исканите изменения от дружествата.

Съдът кредитира заключението на вещото лице в тази част и намира, че органът е следвало да извърши анализ и преценка на разходите за амортизации за различните видове активи с оглед различния им полезен живот. При положение че такъв подход е възприет в данъчното законодателство и при липсата на друг предвиден конкретно за целите на ценообразуване следва да се приеме, че разходите за амортизации следва да се изчисляват на база отчетната стойност на относимите активи към преноса, съответно производството, като срокът за амортизиране да се определя по групи активи, съобразно полезния им живот по групи. Като е приел осреднен полезен живот на всички активи в преноса органът е изчислил неправилен размер на подлежащите на признаване разходи на дружеството за целите на ценообразуване, следователно в тази част изводите на органа са незаконосъобразни, а актът следва да бъде отменен.

Горното кореспондира и с приетото от Върховния административен съд по сходни дела – например Решение № 6165 от 22.06.2022 г. по адм. дело № 12273/2021 на ВАС.

1.3. По въпрос: Извършен ли е от Комисията анализ за допълнителното разпределяне на разходите за амортизация в производството между продуктите електрическа и топлинна енергия и в тази връзка, изследвани ли са от Комисията фактите и обстоятелствата от значение за отнасянето на разходите за амортизация

между двата продукта? Как се отразява това разпределяне на разходите за амортизации в производството върху цените за електрическата енергия и на топлинната енергия, утвърдени с обжалваното Решение?

С оспорваното решение разходите за амортизации в производството са преразпределени между продуктите електрическа и топлинна енергия, като по-голямата част остава отнесена към електрическата енергия и са одобрени в заявения размер. Преразпределението на разходите за амортизации между продуктите електрическа и топлинна енергия е аргументирано от КЕВР с коефициента за разпределение на разходите в производството в Справка № 6, ред 26, който е 0,4545.

Съгласно заключението на експертизата няма данни в решението на каква база част от разходите, посочени от дружеството като пряко относими към електрическата и топлинната енергия, са прехвърлени като общи за двата продукта, т.е. като неразпределяеми. Отражението на конкретното преразпределение на разходите за амортизации върху цените е в посока намаление на цената на електрическата енергия (намалени са относимите разходи към електрическата енергия) и увеличение на цената на топлинната енергия (увеличени са относимите разходи към топлинната енергия).

Настоящият съдебен състав намира горните констатации по т. 1.3 от заключението на експертизата за неотнесими към предмета на делото, доколкото с оспорваното решение КЕВР е приела заявените от дружеството разходи за амортизации в производството като обща стойност и преразпределението им по параметри производство на електроенергия и на топлинна енергия не оказва влияние върху тяхната стойност при изчисление на преференциалните цени на електрическа и топлинна енергия, определени на жалбоподателя.

2. Относно нормата на възвръщаемост на собствения капитал

2.1. По въпрос: Коректно ли е използван от КЕВР „Ценообразуващ модел на капиталови активи“ (Capital Asset Pricing Model - CAPM) при определяне на НВск на топлофикационните дружества и как са прецизирани и определени трите входящи променливи - безрисковата норма, пазарната премия за риск и системния риск (бета), вкл. стойностите на всяка от променливите?

Вещото лице - икономист установява, че при използването на Модела за оценка на капиталовите активи - МОКА (Capital Asset Pricing Model - C.A.), са взети предвид данни на БНБ за безрисковата доходност и данни на американския професор по икономика Асуат Дамодаран, който публикува периодично наблюдения и оценки на риска за различните пазари, като Моделът за оценка на капиталовите активи - МОКА (Capital Asset Pricing Model - CAPM) е приложен коректно и използваните данни за елементите му са относими за България. Същото е потвърдено в съдебно заседание при разпит на вещото лице.

2.2. По въпрос: Пазарната рискова премия, посочена от КЕВР, включва ли рискова премия на собствения капитал (РПСК) или включва само странови риск, който се асоциира с допълнителен на РПСК риск, свързан с инвестиране в страна с развиващ се капиталов пазар?

Използваната пазарна рискова премия е правилно взета предвид в размер на 6,27%, като включва премията за развит пазар от 4,72% и добавката за странови риск за България от 1,55%.

2.3. По въпрос: Приложим ли е за сектор „Топлоснабдяване“ използваният от КЕВР безлостов коефициент в, като се има в предвид, че същият обобщава данните само за предприятията от сектор "Електроенергетика" (power) - производство, снабдяване и търговия с електрическа енергия и че тези предприятия не са аналогични на предприятията от сектор „Топлоснабдяване“, т.е. имат различна сфера на дейност?

Съгласно заключението на експертната вещото лице - икономист счита, че подходящ за предприятията с дейност по производство на електрическа и топлинна енергия е коефициент в за сектор Енергия (Power).

2.4. По въпрос: Отчетени ли са от Комисията, как и на каква база (какви източници са използвани) факторите, посочени в чл. 10, ал. 1 от НРЦТЕ и чл. 15, ал. 1 от НРЦЕЕ (безрискова доходност, сравнения с други предприятия с подобна степен на риск, достъп до финансиране, текущи финансови и икономически условия в страната, алтернативна цена на капитала, специфичен риск на предприятието, финансова политика и капиталова структура на предприятието, финансова история на предприятието)? Изготвен ли е анализ от КЕВР на посочените фактори и ако е изготвен, къде са залегнали изводите от такъв анализ?

Съгласно заключението на експертната от изложеното в Решение № Ц-26/01.07.2021 г. не се установява да е извършен детайлен анализ на всеки един от факторите по чл. 10, ал. 4 от НРЦТЕ и чл. 15, ал. 4 от НРЦЕЕ.

Прилагането на МОКА обаче отчита фактори като: безрискова доходност, сравнения с други предприятия с подобна степен на риск, текущи финансови и икономически условия в страната, алтернативна цена на капитала, капиталова структура на предприятието и други - чрез безрисковата премия, индивидуалната за дружеството в с ливъридж, пазарната рискова премия за България. В тази връзка може да се приеме, че са отчетени по-голямата част факторите по чл. 10, ал. 4 от НРЦТЕ и чл. 15, ал. 4 от НРЦЕЕ, като е използван Модела за оценка на капиталовите активи.

На уточняващ въпрос в открито съдебно заседание вещото лице дава отговор, че тези фактори са отчетени с прилагане на безлостов в коефициент.

2.5. По въпрос: Комисията извършила ли е анализ дали утвърдените с обжалваното Решение цели осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала (чл. 31, т. 4 от ЗЕ), като се има предвид намалената на 5% НВск за всички дружества?

По делото се установи въз основа на представеното заключение на експертната, че КЕВР е изчислила нормата на възвръщаемост на собствения капитал индивидуално за всяко дружество чрез използване на Модела за оценка на капиталовите активи, като за ВЕОЛИЯ' индивидуалната НВск е 7,88%. Нормата на възвръщаемост на капитала за всяко дружество е изчислена на база индивидуалната му НВск и еднаква за всички дружества НВпк - 1,81%, претеглени според индивидуалната капиталова структура на всяко от тях. На база изложеното и извършените анализи вещото лице - икономист счита, че макар и занижена НВпк - 1,81%, нормата на възвръщаемост на капитала е изчислена коректно и при прилагане на формулата по чл. 10, ал. 1 от НРЦТЕ и чл. 15, ал. 1 от НРЦЕЕ. Като се отчете, че в Решение № Ц-26/01.07.2021 г. не се съдържа анализ дали утвърдените цени осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и са изключени от разходите тези за достъп до електроразпределителната мрежа и разходите за вноски за фонд „Сигурност на електроенергийната система“, които като ефект намаляват утвърдената от КЕВР норма на възвръщаемост.

По делото се установи въз основа на представеното заключение на експертната, че КЕВР е изчислила НВск на жалбоподателя коректно съгласно Модела за оценка на капиталовите активи, който е широко използван и подходящ в случая, включително относим към енергийните дружества в България, като е приложен съответен коефициент, който отразява последното. Освен това Комисията е използвала коректни данни, представени от самото дружество.

Наред с това, въпреки възраженията на жалбоподателя относно метода на изчисляване на нормата на възвръщаемост и отделните параметри и данни, които са използвани за това, конкретно определената на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД НВ не

само покрива заявената от дружество като процент, но дори го надхвърля, като КЕВР е определила норма на възвръщаемост на собствения капитал от 7.88 % при 5.00 % за предходния период, а среднопретеглената норма на възвръщаемост е увеличена на 4.77 % спрямо заявената от дружеството от 3.88 %. Поради това въпросът за икономическата обосновааност на определената норма на възвръщаемост излиза извън предмета на делото, доколкото по-висока стойност като процент не е поискана от дружеството в административното производство и е недопустимо да се заявява за пръв път пред съда.

Във връзка с анализа на вещото лице относно разходите за достъп до електроразпределителната мрежа и разходите за вноски за фонд „Сигурност на електроенергийната система“ се споделя становището на ответника, че то е необосновано и недопустимо разширява предмета на делото, доколкото тези разходи не се признават в регулираните цени по силата на изрични разпоредби на ЗЕ - чл. 30, ал. 6, чл. 33, ал. 6 и чл. 36е, ал. 4 от ЗЕ.

3. **Относно разходите за заплати и свързаните с тях осигурителни вноски и социалните разходи са намалени до нивото на отчетените за базисната година**

В Решението е посочено, че с цел балансиране на интересите на дружествата, от една страна, и на клиентите - от друга, поради значителното увеличение на цената на природния газ и цената на въглеродните емисии, цената на услугата „топлоснабдяване“ се повишава драстично само под влиянието на тези два фактора и инструментите за въздействие на КЕВР върху цените за потребителите са ограничени, поради което увеличение на разходите за ремонти и на разходите за възнаграждения може да бъде управленско решение за сметка на утвърдената възвръщаемост.

3.1. По въпрос: Решението на КЕВР съдържа ли икономическа обосновка и анализ на този ценови параметър предвид задържането му на нивото на отчетните разходи? Вещото лице счита, че решението на КЕВР съдържа аргументация за непризнаване на увеличение на разходите за заплати и свързаните с тях осигурителни вноски и задържането им на нивото на отчетените, но не съдържа анализ на разходите за заплати по същество във връзка с условията в страната.

3.2. По въпрос: Утвърдените разходи за заплати и свързаните с тях осигурителни вноски, респ. социалните разходи, включени в цените по обжалваното решение, отчитат ли прогнозните разходи на дружеството за новия ценови период и отчитат ли общите икономически процеси, включително инфлационните, нарастване на минималната работна заплата и минималните осигурителни прагове и др., както и задълженията на дружеството, наложени по сключените браншови и колективен трудов договор?

Установява се въз основа на заключението на експертизата, че одобрените от КЕВР и включени в цените разходи за заплати и осигурителни вноски са на нивото на отчетени те за 2020 г. и не отчитат прогнозните заявени разходи за предстоящия регулаторен период, не отчитат инфлацията към първото полугодие на 2021 г., не отчитат и нарастване на минималните осигурителни прагове от 01.01.2021 г.

Одобрените от КЕВР и включени в цените разходи за заплати и осигурителни вноски **отчитат** индивидуални задължения на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД по сключени браншови и колективен трудов договор до степента, в която са отразени в отчетени тези разходи за 2020 г., но **не отчитат** *изменени условия и нови договорености от 2021 г., ако има такива.*

В мотивите на решението се сочи, че корекцията е в съответствие с т. 1 приетия общ подход, съгласно който разходите се запазват в размерите на одобрени разходи за 2020 г., като това е мотивирано с увеличението на разходите за природен газ и емисии, поради което всяко изменение на разходи в посока тяхното увеличение ще

се отрази на крайната цена на енергията. В тази връзка органът се е позовал на принципа на баланс на интересите на дружествата, от една страна, и на клиентите на услугата, от друга.

Разходите за заплати и възнаграждения са условно-постоянен разход по смисъла на НРЦТЕ и НРЦЕЕ. В тази връзка при разглеждане на този разход следва да бъдат отчетени мотивите на КЕВР, отразени в т. 1.3 от общия подход, на стр. 6 от процесното Решение:

За всички дружества от сектор „Топлоенергетика“ разходите за заплати и възнаграждения и осигуровки са определени в съответствие с т. 1.3 от общия подход, на стр. 7 от процесното Решение:

„1.3. По отношение на разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски не са допускани увеличения на стойностите в сравнение с отчетените или утвърдените стойности в цените през изминалия регулаторен период. Задържането на повишението на разхода се налага поради вече изложените по-горе аргументи, свързани с драстичното увеличение на разходите за емисии и цена на природния газ“.

В обосновката си за исканото увеличение на разходите за заплати и възнаграждения дружеството жалбоподател е посочило, че това се налага поради увеличение на всички заплати с 4.04 %, като в представено възражение уточнява, че е извършената индексация с годишен инфлационен индекс в размер на 1.7 % спрямо 2020 г., заложили са допълнителни трудови възнаграждения съгласно колективен трудов договор, а разходите за социални осигуровки са увеличени с 7.99 % спрямо 2020 г. В случая КЕВР е намалила заявените разходи в нарушение на приложимите чл. 8, ал. 4 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г., съответно чл. 11, ал. 4 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. и Глава втора, раздел 1 от Указанията, в които е предвидено КЕВР да утвърждава прогнозен размер на разходите след преценка за икономическата им обоснованост, въз основа на представени от дружествата обосновки и доказателства и на база сравнителен анализ, което в случая не е сторено. В никакъв случай сравнителният анализ не може да се идентифицира с възприетия от регулатора общ подход за оценяване в сектора. Така приложен общ подход спрямо всички дружества нарушава принципа за равенство, обективизиран в чл. 8, ал. 2 от АПК, който е доразвит в специалната уредба на чл. 23, т. 5 от ЗЕ - при изпълнение на регулаторните си правомощия Комисията се ръководи от принципа за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и между видовете клиенти. Еднаквото третиране изисква изравняване на заплатите до средната за сектора, което означава различен подход и размер на признатите разходи в зависимост от спецификите на всяко дружество. В случая административният орган не е извършил анализ на изложените в обосновката дружество данни, които водят до необходимостта от увеличение, с което не е изпълнил задължението си да извърши оценка на това представляват ли те икономически обосновани разходи и подлежат ли на признаване като ценообразуващ елемент при определяне на цената на топлинната/електрическата енергия. С това органът е нарушил чл. 35 от АПК и е постановил необоснован и незаконосъобразен административен акт.

В този смисъл е трайна съдебна практика на ВАС по сходни казуси от последните години – например Решение № 5901 от 15.06.2022 г. по адм. дело № 8254/2021 г. на ВАС и Решение № 2958 от 30.03.2022 г. по адм. дело № 6159/2021 г.

4. **Относно технологичните разходи по преноса**

4.1. По въпрос: Технически обосновани ли са корекциите по технологичните разходи по преноса?

Вещото лице счита, че в представените между коригираните на делото материали липсва

техническа обосновка за извършените корекции от страна на КЕВР на технологичните разходи по преноса, заявени от дружеството жалбоподател.

4.2. По въпрос: При извършване на корекциите по технологичните разходи по преноса съобразени ли са производствената, ремонтната и инвестиционната програми на жалбоподателя, както и развитието на мрежата и реалните стойности на загубите, породени от намаленото потребление на топлинна енергия? В тази връзка, извършени ли са изискуемите анализ, експертна оценка и сравнителен анализ на посочените фактори по отношение на жалбоподателя и какви са данните от такъв анализ?

По този въпрос вещото лице е изразило становище, че извършената корекция на технологичните разходи по преноса на топлина не е съобразена с производствената, ремонтната и инвестиционната програми на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД и не отчита реалните условия на работа на топлопреносната мрежа. Липсват данни за извършен анализ на посочените програми.

4.3. По въпрос: Реално постижими ли са определените от КЕВР технологични разходи на жалбоподателя като се имат предвид действителните им стойности за изминали периоди?

В заключението се сочи, че реално загубите на топлина са с около 50 % по-високи от европейските стандарти, но също така може да се проследи за един период от 4 години устойчива тенденция за намаляване на загубите. Последното не се споделя от настоящия съдебен състав. Видно от представена от вещото лице информация в табличен вид /таблица № 1 на стр. 38/, има леко намаляване на загубите в преноса за трите години след 2018 г., като за 2020 г. намалението спрямо 2019 г. е минимално, а спрямо 2021 г. се отчита дори завишение спрямо 2019 г. и 2020 г. освен това не се споделя мнението на вещото лице, че разходите за подмяна на тръби с цел по-голяма ефективност и за по-малка загуба на енергия по преноса е толкова голяма, че е аргумент в полза на претенциите на дружеството. Както се сочи от експертът стойността на ремонта надхвърля два пъти годишните инвестиции в плановете на дружеството и би се реализирала в рамките на 3 години, но не е и необходимо това да се случи в рамките на един регулаторен период, поради което липсва основание да се приеме, че реконструкция не следва да бъде извършена и тежестта на неефективната преносна мрежа следва да бъде поета единствено от крайните потребители.

Отделно от горното на основание чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ регулаторният орган утвърждава не фактически, а прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, и предвид признатите разходи за амортизации и ремонт на премона, е обосновано намалението на загубите по преноса, съответно и на признатите разходи за това.

Споделят се възраженията на ответника в тази връзка, че не следва дружеството да реализира ползи от неизпълнението на задълженията си по поддържане и обновяване на преносната мрежа още повече че му се признават разходи за тези дейности, които участват в определянето на преференциална цена за произведената от него енергия. В този смисъл за дружеството липсва стимул да извърши заявените ремонти, след като не търпи негативи от това и загубите се понасят единствено от клиентите. В тази връзка се споделят мотивите на административния орган, че с оглед принципа на баланс на интересите между енергийните предприятия и крайните потребители, не следва да бъде прието искането на дружеството за признаване на тези разходи.

С тези мотиви съдът намира за законосъобразни и обосновани мотивите на КЕВР в тази част.

5. **Относно разходите за достъп до електроразпределителната мрежа**

В тази част съдът намира, че въпросите, поставени на вещото лице, са правни и касаят нормативната уредба на съответните разходи, поради което не кредитира заключението на експертизата в тази част.

Съгласно чл. 11, ал. 5 от НРЦЕЕ за целите на регулирането на цените по чл. 30, ал. 1, т. 1 - 4 и чл. 33 от ЗЕ в състава на признатите от Комисията разходи не се включват разходи за заплащане на цени за достъп до и/или пренос през електропреносната, съответно електроразпределителните мрежи, които се дължат от производители на електрическа енергия. Същото е предвидено и в чл. 30, ал. 6 и чл. 33, ал. 6 от ЗЕ.

Поради това възражението на жалбоподателя в тази част е неоснователно, а решението на КЕВР е съобразено с материалния закон.

6. Относно разходите за ремонт

6.1. По въпрос: Кои от разходите за ремонт по отделните позиции, представени от жалбоподателя, са коригирани, в какъв размер е корекцията и на какво основание, т.е. посочено ли е конкретно кои ремонти са приети и кои не?

Съгласно заключението на експертизата разходите за ремонти на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД не са били коригирани, приети са в заявления от дружеството размер и няма непризнаване на разходи за ремонти. Извършено е единствено преразпределение за ремонти между продуктите електрическа и топлинна енергия, като част от разходите за ремонти са прехвърлени като относими пряко от електрическата към топлинната енергия, но са приети като обща стойност в заявления размер.

6.2. По въпрос: Извършен ли е анализ от КЕВР на разходите в тази група по отношение на жалбоподателя в съответствие с т. 1.2. от общия подход?

Предвид това че са приети изцяло претендираните от дружеството разходи в тази група, поставеният на вещото лице въпрос не е необходим за произнасяне по съществуващото на жалбата и излиза извън предмета на делото.

7. Относно разходите, пряко свързани с регулираните дейности

7.1. Кои от разходите, включени в тази група, са коригирани, в какъв размер е корекцията по отделните позиции и на какво основание?

Данните показват, че всички заявени разходи в тази група са коригирани до нивото на отчетените за базовата 2020 г., като единствено не са признати разходите по позиция „Такси за дялово разпределение на топлинна енергия“ и не са коригирани „Правни и корпоративни услуги“, към които е включена корекцията по чл. 24а от НРЦЕЕ.

7.2. Извършен ли е анализ от КЕВР по отношение на различните видове разходи в тази група, на обвързката на тези разходи с условията по издадените лицензии и съществуващите императивни законови изисквания, както и на пазара, свързан с тези разходи (напр. застраховки, работно облекло и др.)?

Не е посочено в решението дали и какви точно анализи са извършени за всеки един от разходите, включени в тази група. Корекцията е в съответствие с т. 1 приетия общ подход, съгласно който разходите се запазват в размерите на одобрени разходи за 2020 г., като това е мотивирано с увеличението на разходите за природен газ и емисии, поради което всяко изменение на разходи в посока тяхното увеличение ще се отрази на крайната цена на енергията. В тази връзка органът се е позовал на принципа на баланс на интересите на дружествата, от една страна, и на клиентите на услугата, от друга.

С оспорваното решение е предприет общ подход спрямо всички дружества, подали заявление за утвърждаване на цени в сектор „Топлоенергетика“, съгласно който:

„1. Прогнозните условно-постоянни разходи (УПР) на дружествата са формирани при направен детайлен анализ на компонентите, като увеличения, в сравнение с отчетените или утвърдените стойности в цените през изминалия регулаторен период, са допускани само при наличие на подробна и мотивирана обосновка за

необходимостта от новата стойност. В общия случай прогнозните позиции на УПР са запазени на нивото на отчетените през 2020 г., през отчетния ценови период 01.07.2020 – 30.06.2021 г. или намалени в съответствие с променени обстоятелства в приетата производствена програма през новия ценови период - например драстично занижени режими на производство, в контекста на инсталираните мощности и натоварванията на съоръженията през изминалия ценови период или липса на мотивирана обосновка, както и периоди в годината, през които енергийното производство работи за собствено потребление на клиентите на неговата площадка. Към утвърдените от Комисията разходни позиции на УПР се допуска добавянето на нови само при подробна и аргументирана обосновка за необходимостта от тях и обосновка на конкретната стойност. Корекциите на стойностите от тези предложени от дружествата нови разходни позиции целят и недопускане дублирането на разходи в утвърдените цени. Не се допускат неприсъщи разходи, добавени от дружествата извън утвърдените разходни позиции или завишени разходи, вследствие прогнози за аварии и др. С оглед гарантиране на принципа за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите, цените на топлинната и електрическа енергия следва да отчитат и възможностите на клиентите да заплащат енергийните продукти. В тази връзка, поради драстичното повишаване към момента на цената на емисиите за въглероден диоксид с над 100%, както и на цената на основното гориво на международните пазари с над 30%, дружествата следва да прецизират, реорганизируют и приоритизират разходите си, респективно да търсят възможности за тяхното отлагане във времето с цел запазване на клиентите си на услугата. По тези причини, заявените за новия регулаторен период УПР са допълнително намалени.“

Видовете разходи, пряко свързани със съответната лицензионна дейност, които се включват в цените, се разделят в две основни групи: условно-постоянни разходи и променливи разходи според връзката им с количеството електрическа енергия и/или осигуряването на услугата. Във всяка от посочените групи разходите се посочват и по икономически елементи – чл. 11, ал. 1 от Наредба № 1/14.03.2017 г. Енергийните предприятия представят подробна писмена обосновка и доказателства за предложените за утвърждаване разходи. В предложението за утвърждаване на цени се представя и информация за разходите, които са свързани с нерегулирана дейност, по вид и стойност чл. 11, ал. 2 и 3 от Наредбата. Съгласно чл. 11, ал. 4 от с.з. „Комисията утвърждава прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като преценява тяхната икономическа обосновааност въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства като неразделна част от заявлението за цени. Оценката за икономическа обосновааност на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извършва въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международната практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираните енергийни предприятия при съобразяване на принципите на регулирането по Закона за енергетиката“, визирани в чл. 23 и 24.

При горната нормативна уредба се налага извод, че предложените от производителите конкретни стойности на ценообразуващи елементи и на цената на произведената електрическа енергия не са обвързващи за Комисията, която извършва преценка относно икономическата им обосновааност въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международната практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираните енергийни предприятия.

По силата на чл. 30, ал. 1 от ЗЕ, вр. с чл. 2, ал. 1 от Наредба № 1 от КЕВР разполага с дискрецията - правото в рамките на закона и за целите, определени в закона,

свободно да осъществява регулиране на цените в случаите, предвидени в този закон. Тази свобода, предоставена на КЕВР, е в рамките на оперативната ѝ самостоятелност, която съгласно разпоредбата на чл. 169 от АПК също подлежи на съдебен контрол - както по отношение на това дали КЕВР разполага с оперативна самостоятелност, така и по отношение на това, ако разполага с такава - дали административният орган не е упражнил превратно така предоставеното му право на оперативна самостоятелност и съответства ли взетото решение на целта на закона. В тази връзка съгласно чл. 31 от ЗЕ (Доп. - ДВ, бр. 74 от 2006 г., в сила от 08.09.2006 г.) при изпълнение на правомощията си за ценово регулиране комисията се ръководи освен от принципите по чл. 23 и 24 и от следните принципи:

1. цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин;
2. цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им, включително разходите за: управление, експлоатация и поддръжка на енергийните обекти; поддържане на резервни и регулиращи мощности, необходими за надеждно снабдяване на клиентите; доставка и поддържане на резервите от горива; ремонти; амортизации; съхраняване и преработка на отработено ядрено гориво и радиоактивни отпадъци, извеждане на ядрени съоръжения от експлоатация и ядрена безопасност.

При изпълнение на правомощията си за ценово регулиране КЕВР се ръководи и от принципите, уредени в чл. 23 и чл. 24 от Закона за енергетиката. В чл. 23, т. 4 ЗЕ е регламентирано правомощието, тоест правото и задължението, на комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Друг принцип, от който се ръководи комисията при изпълнение на регулаторните си правомощия, е осигуряването на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и видовете клиенти (чл. 23, т. 5 от ЗЕ). На следващо място, следва да предприема действия за създаване на стимули за развитието на конкурентен пазар за дейности в енергетиката, където има условия за това (чл. 23, т. 6 ЗЕ), създаване на стимули за енергийните предприятия за ефективност на регулираните дейности (т. 11 от с.з.); създаване на гаранции за защита на крайните клиенти (т.12 от с.з.); насърчаване повишаването на енергийната ефективност при производството, преноса, разпределението и крайното потребление на енергия и природен газ (т.14 от с.з.).

В случая са нарушени горните принципи при предприемане на общ подход на определяне на разходите от тази група за всички предприятия, участващи в регулаторния преглед, а именно на запазване на стойностите на разходите от предходния регулаторен период. Този подход на отчита индивидуалните особености на дружеството жалбоподател и извършваната от него дейност, както и на необходимите за финансирането ѝ разходи. Същото е възможно да е довело до несправедливо третиране на дружеството спрямо други от сектора /но това обстоятелство не е изследвано от ответника/, както и до нарушаване на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, съгласно който цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им.

Решението в тази част е мотивирано единствено с високата цена на въглеродни емисии за периода и повишението в цената на природния газ, които биха довели до прекомерно увеличаване на крайната цена на произвежданата от жалбоподателя енергия. Липсва какъвто и да е анализ относно конкретната обосновка на разходите, която е представило дружеството, и необходимостта от тях в следващия регулаторен период. При липсата на дължим от органа анализ на фактите и обстоятелствата от значение за правилното решаване на поставения пред него въпрос съдът намира, че е нарушен чл. 35 от АПК, а административният акт в тази част е необоснован и

незаконосъобразен.

8. По въпрос: Как ще се отрази непризнаването на присъщо-необходими разходи и невключването им в цените (за емисии, цена за достъп, социални разходи и др.) върху финансовия резултат на дружеството (възстановяване на икономически обосновани разходи и утвърдената възвращаемост)?

Както се сочи в заключението на експертизата, съгласно Решение № Ц-26/01.07.2021 г., на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, както и на всички дружества, е определена преференциална цена и премия по чл. 33а от Закона за енергетиката. Премията за всяко дружество, представлява разликата между определената му преференциална цена и определената от КЕВР със същото решение прогнозна пазарна цена на електрическата енергия за регулаторния период за групата на производителите от ВЕКП, в случая 125,07 лв./МВтч. Следователно, с получаване на посочената премия дружеството жалбоподател реализира печалба от дейността в размер на тази стойност, която е над прогнозната пазарната стойност, тоест има предимство спрямо други оператори на свободния пазар на електроенергия. Обстоятелството, че пазарната цена може да бъде и по-висока, съответно има потенциал да бъде реализирана по-голяма печалба, не е основание да се приеме, че дружеството е в неблагоприятно положение, тъй като същото важи и за случаите, в които пазарната цена в действителност е по-ниска от прогнозната – в този случай дружеството ще следва да продаде енергията на по-ниска цена спрямо прогнозната пазарна и да реализира загуба, от която донякъде е защитен чрез определената му преференциална цена.

Логично е цената, по която един търговец реализира стоката/услугата си, да оказва влияние на финансовия му резултат, поради което в тази част заключението на вещото лице и по-конкретно поставения пред него въпрос не допринася за изясняване на фактите от предмета на доказване, поради което същото е неотнормимо.

Освен това въз основа на гореописаните доказателства е доказано, а и не се спори между страните, че разходите за емисии на дружеството за процесния регулаторен период само одобрени от КЕВР дори в по-голям от заявения размер, а разходите за цени за достъп до преносната мрежа не се включват при регулиране на цената на енергията по силата на закона. С оглед на това в тази част заключението на експертизата не се кредитира от съда.

При горните мотиви настоящият съдебен състав намира, че атакуваното Решение № Ц-27/01.07.2021 г. на КЕВР е издадено от компетентен орган, при спазване на изискванията за необходимите кворум и мнозинство, в предвидената от закона писмена форма, но при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и на материалноправните разпоредби в частта относно извършени корекции на заявените от „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД разходи за амортизации в преноса, разходи за заплати и за осигурителни вноски и социални разходи, както и разходи, пряко свързани с регулираните дейности. В тази част решението на КЕВР противоречи и на целта на закона, тъй като не са обосновани извършените намаления на разходите на дружеството, които са обосновани съгласно представеното заявление и това не се оспорва от органа. Мотивите му свързани единствено с прекомерното повишаване на крайната цена на енергията за клиентите на дружеството. В тази връзка са нарушени горецитираните принципи по чл. 31, т. 1 и т. 2 от ЗЕ, а именно цените, утвърждавани от КЕВР, да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин, и да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им. С оглед нормативната уредба на регулиране на цените от КЕВР, те следва да отчитат коректно обоснованите разходи на дружествата особено при положение, че

произведената от тях енергия се търгува на регулиран пазар и нямат възможност да сключват сделки при свободно договаряне, при което е възможно да се стигне до големи отклонения от определената от КЕВР прогнозна пазарна цена на енергия, както в посока намаляване на действителната такава, така и в посока увеличаване, което би довело до реализиране на по-големи приходи от енергийните предприятия. Предприетият от КЕВР подход нарушава също така и принципа на осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите /чл. 23, т. 4 от ЗЕ/, доколкото мотивите на акта навеждат на извод, че в случая конкретното разрешение е продиктувано от превес на защитата на интереса на крайните потребители пред този на енергийното дружество. Поради това актът е незаконосъобразен в частта относно непризнати разходи на дружеството жалбоподател за амортизации по преноса, за увеличение на заплати и социални осигуровки и за разходите, пряко свързани с регулираните дейности, и следва да бъде отменен, а делото върнато на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на дадените в мотивите указания по тълкуването и прилагането на закона.

По разноските в производството:

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя разноски за процесуално представителство в размер на в тази връзка съдът съобразява направеното от ответника възражение относно размера на претендираното адвокатско възнаграждение, като намира същото за прекомерно. Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. минималното адвокатско възнаграждение за административни дела без определен материален интерес, непосочени изрично в горните разпоредби на с.з., е 1000 лв. с оглед на това и предвид правната и фактическа сложност на делото настоящият състав намира претендираният размер от 3600 лв. за прекомерен, поради което на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК, вр. с чл. 144 АПК, го уважава до размер от 2 000 лв., който е два пъти по-висок от минималния. По отношение на разноските по доказване в процеса не се споделят възраженията на ответника, тъй като за решаване на делото по същество са необходими специални знания, които съдът не притежава и доказателственото искане на жалбоподателя е допустимо, необходимо и относимо към предмета на делото. С оглед на това на жалбоподателя се следват разноски, както следва: за държавна такса – 50 лв., за адвокатски хонорар – 2000 лв., за изготвяне на експертиза – 3 976 лв., или общо 6 026.00 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно и чл. 143, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд София-град, Трето отделение, 70-ти с-в

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление В., [улица], Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране в частта по т. 5 от диспозитива, с който са утвърдени на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, считано от 01.07.2021 г., пределни цени на топлинна енергия и преференциални цени и премии за електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране, за регулаторен период 01.07.2021 г. - 30.06.2022 г.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], да заплати на „Веолия Енерджи Варна“ ЕАД, ЕИК 103195446 сумата от 6 026.00 /шест хиляди двадесет и шест/ лева за разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: